

Streszczenie

Podjęty przeze mnie temat *Mistyka maryjna w życiu wybranych stygmatyczek XIX i XX wieku* pozwolił mi zbadać pod kątem maryjności drogę duchową trzech mistyczek: Marty Robin, św. Gemmy Galgani i św. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego. Wcześniej, korzystając z ogólnodostępnych źródeł, natrafiałem na informacje o ich życiu, modlitwy za ich wstawiennictwem, a także ich myśli i refleksje duchowe, które wzbudziły moje zainteresowanie. Postanowiłem poszerzyć swoją wiedzę, poznając ich życiorysy i śledząc ich drogę do doskonałości. Interesowały mnie nie tylko fenomeny mistyczne, ale, przede wszystkim, znajomość i zażyłość stygmatyczek z Matką Bożą oraz ich zjednoczenie mistyczne z Chrystusem podczas przeżywania Jego Męki.

Okazało się, że każda z nich doświadczała realnych spotkań z Maryją, wspólnych rozmów, jawień, a nawet fizycznej pomocy w obowiązkach dnia codziennego i ochrony przed złym duchem. Życie z Najświętszą Maryją Panną wpłynęło na ich wewnętrzną przemianę, umocniło wzrastanie w cnotach maryjnych i naśladowanie Matki Chrystusa.

W dysertacji posłużyłem się metodą pozytywną. Przebadłem źródła, dokonując ich analizy i porównania w celu skonstruowania syntezy na przyjęty temat.

Głównymi źródłami w pracy są teksty stygmatyczek: listy św. Gemmy Galgani skierowane do jej kierownika duchowego oraz słowa wypowiedziane podczas ekstaz, myśli i modlitwy Marty Robin, jej rozmowy z Maryją i zapiski z piątkowych mąk, które przeżywała, oraz korespondencja św. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego, jej myśli, słowa i relacje osób, które ją znały.

Wszystkie przedstawiane źródła są pewne i wiarygodne, stanowią tym samym cenną bazę dla teologii i mariologii, pełniąc jednocześnie funkcję przewodników po życiu duchowym, pozwalających odsłonić to, co Bóg zakrył przed mądrymi i roztroprnymi, a objawił prostaczkom (por. Mt 11, 25).

W pracy wyróżniłem następujące części: wstęp, cztery rozdziały, podsumowanie i bibliografię.

W rozdziale pierwszym ukazałem charakterystykę Objawienia Bożego, rozumianego jako wyjście Boga w stronę człowieka, i omówiłem stanowisko Kościoła w odniesieniu do objawień prywatnych. Wyjaśniłem pojęcia z zakresu mistyki maryjnej oraz przybliżyłem charakterystykę fenomenów, które zawsze towarzyszą mistyce i bardzo ściśle są z nią związane.

W drugim rozdziale przybliżyłem najważniejsze wydarzenia z życia wybranych stygmatyczek, skupiając się na ich wymiarze duchowym.

W trzecim rozdziale wskazałem na relacje wybranych stygmatyczek z Matką Bożą: głęboką miłość, która poszerzała ich życie wewnętrzne, wzorowanie się na Maryi i upodobnianie się do Niej oraz modlitwy i rozmowy z Maryją. Przybliżyłem też heroiczną cnotę inspirowanych

naśladowaniem cnót Matki Bożej, a także odniosłem się do mistycznego zjednoczenia z Matką Bożą, wykazując chrystocentryzm mistyki maryjnej.

Czwarty rozdział został poświęcony walce duchowej mistyczek, dręczeniom i napaściom diabelskim, a w przypadku św. Marii od Jezusa Ukrzyżowanego również opętaniom demonicznym. Scharakteryzowałem celowość dopustu Bożego owych doświadczeń duchowych oraz wstawiennictwo Maryi, Jej obronę i obecność przy mistyczkach w chwilach cierpienia i ofiarowania swojego życia za grzeszników.

W bibliografii zastosowałem podział na: źródła, dokumenty Nauczycielskiego Urzędu Kościoła, opracowania i literaturę uzupełniającą.

Analiza tekstów źródłowych i porównanie opracowań pisanych przez kierowników duchowych stygmatyczek wykazały, że każdą z nich łączyła bezpośrednia więź z Matką Bożą. Były zjednoczone z Maryją, jednak jako Jej córki różniły się pod wieloma aspektami. Patrząc na ich życie, można zauważyć dziecięcą ufność św. Gemmy Galgani w relacji do Maryi. Mistyka maryjna, którą przekazuje nam św. Maria od Jezusa Ukrzyżowanego, jest mocno obrazowa, często wyrażana poezją i śpiewem, zapewne pod wpływem ekstaz i wizji, które bardzo często przeżywała. Marta Robin z kolei, mówiąc o Maryi, używa słów pewnych i teologicznych. Również słowa, jakimi opisuje swoje spotkania z Maryją, są jasne, konkretne i precyzyjne. Można śmiało powiedzieć, że określenie „jawienia Maryi” tylko po części oddaje jej realną bliskość życia z Niebiańską Matką. Nie wyczerpuje i nie odzwierciedla ono bowiem w pełni rzeczywistego kontaktu z Maryją, który w życiu Marty Robin był trwały i nieprzerwany.

Choć żadna z prezentowanych mistyczek nie miała wykształcenia teologicznego, ich myśli, refleksje, słowa i modlitwy wyrażają i stanowią głęboką mistykę maryjną.

W pismach mistyczek udało się również odkryć komplementarność dwóch spojrzeń na Maryję i Chrystusa. Mam na myśli zasady, które ukazał Ojciec Święty Jan Paweł II: *Per Mariam ad Jesum* oraz *Per Jesum ad Mariam*.

Poznając zapiski i autobiografie mistyczek, zwróciłem uwagę na wyraźnie obecny w nich motyw cierpienia. Z jednej strony można było dostrzec pragnienie serca każdej z nich, aby cierpieć razem z Jezusem i dla Jezusa, z drugiej zaś pragnienia ofiarowania swojego bólu, stawania się żertwą ofiarną w intencji ekspiacji i wynagrodzenia za grzechy osób świeckich i konsekrowanych. Wspólna męka z Chrystusem od Godziny Świętej każdego czwartku po oddanie ducha przez Jezusa w Godzinie Miłosierdzia stały się wspólnym zjednoczeniem ich ciał i dusz z Oblubieńcem i Matką Bolesną.

Summary

My dissertation, entitled *Marian mysticism in the lives of selected stigmatics of the 19th and 20th century*, examines the spiritual path of three mystics: Marthe Robin, St. Gemma Galgani and St. Mary of Jesus Crucified with regard to their relationship with the Virgin Mary. Earlier on, using widely available sources, I came across information about their lives, prayers through their intercession, as well as their thoughts and spiritual reflections which aroused my interest. I decided to expand my knowledge by studying their biographies and investigating their way of perfection. I was interested not only in the mystical phenomena of the stigmatics but first of all in their familiarity and intimacy with the Mother of God as well as their mystical union with Christ while reliving His Passion.

The study showed that each of them experienced real encounters with Mary, mutual conversations, apparitions and even physical help with everyday chores as well as protection from the evil spirit. The relationship with the Blessed Virgin Mary influenced their inner transformation, enhanced their growth in marian virtues and imitation of the Mother of Christ.

I employed the positive method to approach my dissertation. I examined the sources through content analysis and comparison in order to make a synthesis. The primary sources were the texts written by the stigmatics: letters of St. Gemma Galgani to her spiritual director along with words said in states of ecstasy, Marthe Robin's thoughts, prayers, her conversations with Mary and accounts of the passions she relived on Fridays, as well as correspondence of St. Mary of Jesus Crucified, her thoughts, words and accounts written by people who knew her.

All the presented sources are reliable and credible, thus constituting a valuable contribution to Theology and Mariology and at the same time serving as guides to spiritual life, showing what God has hidden from the wise and clever and revealed to the little ones (cf. Mt 11:25-30).

The dissertation consists of the following parts: introduction, bibliography, four chapters and conclusions.

Chapter One portrays the characteristics of the divine Revelation to man, understood as God's coming to meet man, and discusses the Church's stance on 'private revelations.' In addition, I explained the terms related to marian mysticism and characterized the phenomena which are closely connected to mysticism.

Chapter Two describes the most important events in the lives of the selected stigmatics, focusing on their spiritual aspect.

Chapter Three deals with the relationship of the chosen stigmatics with the Mother of God: their profound love of Mary, deepening their inner lives, how they followed and imitated Mary as

well as their prayers and conversations with Our Lady. I depicted their heroic virtues inspired by the will to imitate Mary's virtues and also addressed their mystical union with Mary, pointing out the Christocentrism of marian mysticism.

Chapter Four is devoted to the spiritual warfare of the mystics, torments and devilish attacks, as well as demonic possession in the case of St. Mary of Jesus Crucified. I characterized God's purpose for allowing such suffering, Mary's intercession and protection along with Her presence in such moments and when they offered themselves in sacrifice for sinners.

Bibliography is divided into: primary sources, documents of the Magisterium of the Catholic Church, secondary sources and supplementary reading.

The analysis of the sources and the comparison of the written recounts of the stigmatics' spiritual directors revealed that each of them had a close personal relationship with the Mother of God. They were united with Mary but they differed from one another in many aspects. Looking into their lives, one might notice St. Gemma Galgani's childlike trust in Mary. Marian mysticism of St. Mary of Jesus Crucified is certainly pictorial, often expressed in poetry and singing, undoubtedly influenced by visions and ecstasies which she frequently experienced. Marthe Robin, on the other hand, uses theological vocabulary when talking about Mary. The language she uses to describe their encounters is clear, precise and direct. One may say for certain that the expression 'Mary's apparitions' only partially illustrates her familiarity with our Heavenly Mother. It cannot accurately reflect her truly close and permanent contact with Mary.

Although none of the presented mystics had a degree in theology, their thoughts, reflections, words and prayers express and constitute profound marian mysticism.

I also managed to discover in the mystics' writings the complementarity of two views of Jesus and Mary, namely the principles presented by John Paul II: *Per Mariam ad Jesum* and *Per Jesum ad Mariam*.

While examining the notes and autobiographies of the stigmatics I noticed a recurring motif of suffering, which runs through all their works. On the one hand, one can observe their earnest desire to suffer in unity with Jesus and for Jesus. On the other hand, we can see their willingness to offer their pain as sacrifice in expiation and reparation for the sins of lay and consecrated people.

Reliving the Passion of Christ from the Holy Hour every Thursday till the Hour of Great Mercy when Jesus entrusted his spirit to God, became the union of their bodies and souls with the Bridegroom and Our Lady of Sorrows.